

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie **R. C.**

skazanego z art. 148 § 2 pkt 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 czerwca 2021 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2021 r.,

sygn. akt I KO 26/20, o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

wobec jego oczywistej bezzasadności

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

E. C. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2021 r. (sygn. akt I KO 26/20) w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

W zażaleniu zarzucił rażąco obrazę przepisów dotyczących prawa strony w postępowaniu, błąd w ustaleniach faktycznych przez błędną interpretację przywołanych w pierwotnym wniosku przepisów oraz obrazę przepisów EKPC poprzez nierozpoznanie sprawy w sposób rzetelny.

Wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Najwyższemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Zażalenie tylko formalnie wypełnia przesłanki środka odwoławczego. Poza przytoczonymi powyżej zarzutami, pozostała jego część jest ciągiem ogólnych zarzutów do wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania. Wnioskodawca opisuje w uzasadnieniu zażalenia swoją wersję wydarzeń dotyczących czynu, za jaki został skazany. Nie przedstawia jakiegokolwiek argumentu mającego rozwijać postawione zarzuty. Przypomnieć wypada, że zażalenie ma dotyczyć konkretnego postanowienia Sądu Najwyższego i wskazać jego mankamenty.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.